

ข้อบังคับคณะกรรมการประกันสังคม
ว่าด้วยการบริหารพนักงานประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานและลูกจ้างทุนหมุนเวียน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของพนักงานและลูกจ้างทุนหมุนเวียน สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนด

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๓ ของประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน ว่าด้วยมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของทุนหมุนเวียน ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และมติคณะกรรมการประกันสังคม ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งคณะกรรมการประกันสังคมได้กำหนดข้อบังคับ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารพนักงานประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“พนักงานประกันสังคม” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสถานะเป็นพนักงานทุนหมุนเวียน ตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจากกองทุนประกันสังคม เพื่อปฏิบัติงานในสำนักงานตามภารกิจของกองทุนประกันสังคมหรือคำสั่งที่ได้รับมอบหมายของสำนักงาน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้มีอำนาจควบคุมดูแลพนักงานประกันสังคม ตามสายงานการปฏิบัติงานราชการในสำนักงาน

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินที่ได้รับจัดสรรจากกองทุนประกันสังคมที่จ่ายให้กับพนักงานประกันสังคมเป็นค่าจ้างตามสัญญาจ้าง

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินนอกเหนือจากค่าจ้างที่ได้รับจัดสรรจากกองทุนประกันสังคมที่จ่ายให้กับพนักงานประกันสังคมตามหลักเกณฑ์วิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้เลขาธิการวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของเลขาธิการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑ พนักงานประกันสังคม

ข้อ ๕ พนักงานประกันสังคม มี ๖ กลุ่ม ได้แก่

- (๑) กลุ่มสนับสนุน หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่มีลักษณะงานช่วยปฏิบัติหรือสนับสนุนผู้ปฏิบัติการหลักของสำนักงาน
- (๒) กลุ่มทั่วไป หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานซึ่งไม่มีความสลับซับซ้อนหรือมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ชัดเจน
- (๓) กลุ่มวิชาการ หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของสำนักงาน
- (๔) กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานซึ่งต้องมีความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะด้านปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของสำนักงาน
- (๕) กลุ่มวิชาชีพการลงทุน หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานซึ่งต้องมีความรู้วิชาชีพเฉพาะด้านการลงทุน หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุน ที่ปฏิบัติงานตามภารกิจของสำนักงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย
- (๖) กลุ่มเชี่ยวชาญ หมายถึง กลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานตามนโยบายสำคัญหรือเป็นงานที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ต้องใช้ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน ทฤษฎี หลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงาน หรือเป็นงานเชิงพัฒนาระบบ มาตรฐานของงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น ๆ และเป็นที่ต้องการของสำนักงาน มีทักษะ ผลงาน ผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นที่ประจักษ์ในงานนั้น ๆ การกำหนดชื่อตำแหน่ง ลักษณะงาน มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และคุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่งให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๖ การจัดทำกรอบอัตราค่าจ้างพนักงานประกันสังคม ต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติราชการของสำนักงาน แผนงบประมาณเชิงกลยุทธ์ และประโยชน์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

เมื่อกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการดำเนินการจ้างตามข้อบังคับนี้ได้

ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ให้เลขาธิการมีอำนาจเปลี่ยนแปลงกรอบอัตราค่าจ้างพนักงานประกันสังคมตามวรรคหนึ่งได้ภายในกลุ่มเดียวกัน

ข้อ ๗ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานประกันสังคม ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็น และเพื่อประโยชน์ของสำนักงาน อาจจ้างผู้ที่มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการกำหนด
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ ในพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่น ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความ ผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

(๑๔) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดไว้ในประกาศ การสรรหาหรือการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานประกันสังคม ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็น หรือเหมาะสมกับการกิจของสำนักงาน

ในกรณีที่เห็นสมควรเลขาธิการอาจกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้น หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของสำนักงานในการจ้างพนักงานประกันสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของการกำหนดให้มีพนักงานประกันสังคมตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ การสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานประกันสังคมให้ดำเนินการ ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังนี้

(๑) การสอบแข่งขัน

(๒) การคัดเลือก

(๓) วิธีการอื่นตามที่เลขาธิการกำหนด

การจ้างบุคคลเป็นพนักงานประกันสังคมให้จ้างจากผู้ผ่านการสรรหาและการเลือกสรร ในตำแหน่งนั้น ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการกำหนด

พนักงานประกันสังคมที่ได้รับการจ้างตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการทดลองปฏิบัติหน้าที่ตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ การแต่งกาย ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๐ วันเวลาการทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี ให้เป็นไป ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม ในกรณีที่มิได้ระบุจำแนกเลขาธิการอาจกำหนด วันเวลาและสถานที่ทำงานให้เป็นอย่างอื่น

สำหรับพนักงานประกันสังคม กลุ่มวิชาชีพการลงทุน เวลาการทำงานให้เป็นไปตามที่ เลขาธิการกำหนด สำหรับวันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีให้เป็นไปตามที่ธนาคาร แห่งประเทศไทยกำหนด

หมวด ๒ สัญญาจ้าง

ข้อ ๑๑ การจ้างพนักงานประกันสังคมให้ทำเป็นสัญญาจ้างไม่เกินคราวละสี่ปี โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างต่อเนื่องได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสำนักงาน

แบบสัญญาจ้าง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างกับผู้ที่ได้รับการสรรหาหรือการเลือกสรรเป็นพนักงานประกันสังคม

ข้อ ๑๒ กรณีมีการทำสัญญาจ้างต่อเนื่อง ให้นับอายุงานของทุกช่วงที่ต่อเนื่องเข้าด้วยกัน ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการกำหนดเพื่อประโยชน์ในการรับค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๓ พนักงานประกันสังคมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นหรือต้องห้ามการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่กำหนดเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ทางราชการ เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้พนักงานประกันสังคมไปปฏิบัติงาน นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างได้ โดยไม่เป็นเหตุให้พนักงานประกันสังคมอ้างขอเลิกสัญญาจ้าง หรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ

ข้อ ๑๕ ในระหว่างสัญญาจ้าง หากพนักงานประกันสังคมคนใดมีพฤติกรรมหรือการกระทำที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ นอกจากที่ได้มีการดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๕ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างน้อย ๓ คน เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อเลขาธิการโดยเร็ว และให้นำวิธีการตรวจสอบข้อเท็จจริงของราชการมาบังคับใช้โดยอนุโลม

กรณีพบว่ามี ความเสียหายเกิดขึ้นแก่สำนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อไป

ในกรณีที่พนักงานประกันสังคมไม่ชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคสอง ให้เลขาธิการดำเนินการหักเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับจากสำนักงาน เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าว

หมวด ๓ ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการ

ข้อ ๑๖ บัญชีอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของพนักงานประกันสังคมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๗ การพัฒนาพนักงานประกันสังคม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน สามารถดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

(๑) การศึกษา ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือดูงาน ทั้งในประเทศและนอกประเทศ

(๒) การพัฒนาอื่นใดที่จำเป็นหรือเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร

หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาพนักงานประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๘ เลขาธิการอาจกำหนดให้พนักงานประกันสังคมได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิเกี่ยวกับการลาให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิทธิตามที่ทางราชการกำหนด
- (๒) สิทธิในการได้รับค่าจ้างระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลางาน
- (๔) สิทธิในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- (๕) สิทธิในการได้รับเครื่องแต่งกาย
- (๖) สิทธิอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการกำหนด เว้นแต่ กรณีที่ต้องขอรับการจัดสรรเงินจากกองทุนประกันสังคมเพิ่มเติม ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๙ ให้เลขาธิการพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของพนักงานประกันสังคม เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม เป็นธรรม และมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง สถานะการเงินของกองทุนประกันสังคม ภารกิจ และประโยชน์ในการบริหารของสำนักงานเป็นหลัก เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๐ เลขาธิการอาจกำหนดให้พนักงานประกันสังคมกลุ่มใดหรือตำแหน่งใดได้รับค่าตอบแทนการออกจากงาน กรณีสำนักงานประกันสังคมบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ

หมวด ๔

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๑ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เลขาธิการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานประกันสังคม ดังต่อไปนี้

- (๑) การประเมินผลเพื่อทดลองการปฏิบัติงาน
- (๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนค่าจ้าง
- (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง
- (๔) การประเมินผลเพื่อเลื่อนระดับ เลื่อนตำแหน่ง หรือเปลี่ยนตำแหน่ง
- (๕) การประเมินผลอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการกำหนด

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๕

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๒ พนักงานประกันสังคมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งส่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๓ พนักงานประกันสังคมต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๒๔ พนักงานประกันสังคมต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

พนักงานประกันสังคมผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานประกันสังคมผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษ

ข้อ ๒๕ พนักงานประกันสังคมต้องถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และจรรยาบรรณและมาตรฐานประกอบวิชาชีพของตำแหน่งนั้น ๆ

ข้อ ๒๖ พนักงานประกันสังคมต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ปฏิบัติบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
- (๕) อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) รักษาความลับของทางราชการ
- (๗) สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานประกันสังคมด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย
- (๑๐) รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือตามที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๗ พนักงานประกันสังคมต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
- (๒) ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- (๓) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

- (๔) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- (๕) กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
- (๖) เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- (๗) กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
- (๘) กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (๙) ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- (๑๐) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือตามที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๘ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
- (๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
- (๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๕) ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
- (๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๒๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๘) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาจ้าง จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๙) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๒๗ (๑๐) ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือตามที่เลขาธิการกำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้พนักงานประกันสังคมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้พนักงานประกันสังคมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานประกันสังคมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้พนักงานประกันสังคมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจหรือการอื่นใดอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของพนักงานประกันสังคม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้พนักงานประกันสังคมผู้อยู่ได้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

ข้อ ๓๐ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๓๑ การลงโทษพนักงานประกันสังคมให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยความพยายาม โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำความผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

หมวด ๖

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๓๒ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานประกันสังคมผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว และให้เลขาธิการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๓๒ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อเลขาธิการ ให้เลขาธิการรับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานประกันสังคมผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมิพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๓๓ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมีใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เลขาธิการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเลขาธิการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๓๓ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อเลขาธิการ ถ้าเลขาธิการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้ดำเนินการต่อไป ตามข้อ ๓๗ หรือข้อ ๓๘ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการตรวจสอบ การสืบสวน การพิจารณา การดำเนินการทางวินัย แนวทางพิจารณาฐานความผิดและการลงโทษที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เลขาธิการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๗ พนักงานประกันสังคมผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เลขาธิการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ เลขาธิการจะมีอำนาจสั่งลงโทษพนักงานประกันสังคมผู้อยู่ได้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนด

ข้อ ๓๘ พนักงานประกันสังคมผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการสั่งปลดออกหรือไล่ออก

เว้นออกจากงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ พนักงานประกันสังคมผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำ ในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดีต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

พนักงานประกันสังคมผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยกับเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลตามความในวรรคหนึ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีได้

พนักงานประกันสังคมผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง อันเป็นเท็จ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ พนักงานประกันสังคมผู้ใดซึ่งออกจากงานอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากงานว่า ขณะปฏิบัติงานได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากงานว่า ขณะปฏิบัติงานได้กระทำความผิดอาญามิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับงานหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากงาน แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากงาน

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจากพนักงานประกันสังคมผู้ใดออกจากงานแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากงานโดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากงาน และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากงาน สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนจะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากงาน

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติแล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้งดโทษ

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ออกจากงาน

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดพนักงานประกันสังคมผู้ใด ซึ่งออกจากงานแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่พนักงานประกันสังคมผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้งดโทษ

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ออกจากงาน

ข้อ ๔๒ พนักงานประกันสังคมผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เลขาธิการมีอำนาจสั่งพักการปฏิบัติงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก และไม่มีการณีที่จะต้องให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้เลขาธิการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานประกันสังคมผู้ใดพักการปฏิบัติงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก เลขาธิการมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนแล้วผู้นั้นได้กลับเข้าปฏิบัติงาน หรือสั่งให้ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนออกจากงาน ด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานประกันสังคมตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักการปฏิบัติงาน

ค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักการปฏิบัติงานและผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักการปฏิบัติงาน

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนระยะเวลาให้พักงานและให้ออกจากงานไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานประกันสังคม เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้พนักงานประกันสังคมปฏิบัติก็ได้

หมวด ๗ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๔๔ สัญญาจ้างพนักงานประกันสังคมสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง และไม่ผ่านการประเมินต่อสัญญาจ้าง
- (๓) ลาออกจากการปฏิบัติงาน และได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ โดยให้สิ้นสุดสัญญาจ้างเมื่อสิ้นปีปฏิทินในปีที่พนักงานประกันสังคมอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์
- (๕) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามข้อ ๒๑
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับนี้
- (๗) ถูกให้ออกเพราะกระทำความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทางราชการ
- (๘) ถูกปลดออกหรือไล่ออก เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๙) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือตามข้อกำหนดของเลขาธิการหรือตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๔๕ ในระหว่างสัญญาจ้าง พนักงานประกันสังคมผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้พนักงานประกันสังคมซึ่งประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ในกรณีที่เลขาธิการพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่สำนักงาน จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าเลขาธิการไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งและไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่พนักงานประกันสังคมผู้ใดประสงค์จะลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออก ต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้ง การอนุญาตให้ลาออก ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๔๖ เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เลขาธิการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานได้

พนักงานประกันสังคมผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงานตามวรรคหนึ่งและต่อมาปรากฏว่า ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้เลขาธิการมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากงานตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากงานตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ ๔๗ เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้พนักงานประกันสังคมออกจากงานในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตน ได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๔) (๕) (๘) หรือ (๙)

(๓) เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๗ (๓) และเลขาธิการเห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตาม ข้อ ๗ (๓) ก็ให้สั่งให้พนักงานประกันสังคมผู้นั้นออกจากงานได้

(๔) เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตามที่เลขาธิการกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ และเลขาธิการเห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สำนักงานก็ให้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย และเมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว เลขาธิการพิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากงาน ก็ให้สั่งให้พนักงานประกันสังคมผู้นั้นออกจากงานได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้โดยอนุโลม

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๙ เมื่อพนักงานประกันสังคมผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๖ และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษได้ตามข้อ ๓๘ แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สำนักงาน ก็ให้เลขาธิการสั่งให้พนักงานประกันสังคมผู้นั้น ออกจากงานได้

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานประกันสังคม หากภายหลังปรากฏว่าในระหว่างการทำงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักงานอันเกิดจากความผิดของตน ให้เลขาธิการมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากบุคคลดังกล่าว

ในการนี้เลขาธิการอาจหักค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือเงินอื่นใด ที่บุคคลนั้นจะได้รับจากสำนักงานไว้เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๕๑ พนักงานประกันสังคมผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก เลขาธิการจะสั่งให้พนักงานผู้นั้นออกจากงานได้

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างตามหมวดนี้ได้

หมวด ๘ การอุทธรณ์

ข้อ ๕๓ พนักงานประกันสังคมผู้ใดซึ่งถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๔๔ (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ข้อ ๔๗ (๑) (๒) (๓) และ (๕) ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๑ มีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๙ การร้องทุกข์

ข้อ ๕๔ พนักงานประกันสังคมผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับพนักงานประกันสังคม และเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ข้อ ๕๕ พนักงานประกันสังคมผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อำจอุทธรณ์ตามหมวด ๘ ได้ เมื่อแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับพนักงานประกันสังคม และเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าพนักงานประกันสังคมไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุผลอันสมควร และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่จะแสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือทำให้เกิดความคับข้องใจต่อตนอย่างใดและความประสงค์ของการร้องทุกข์

(๒) การร้องทุกข์ให้ดำเนินการดังนี้

(๒.๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒.๒) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง ให้ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ และให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๓) ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ตาม (๒) ให้เป็นที่สุด จะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งหมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับหัวหน้างานขึ้นไป

หมวด ๑๐

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ การจ้างพนักงานประกันสังคมอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ทำสัญญาจ้างพนักงานประกันสังคมคราวเดียวได้จนถึงสิ้นปีปฏิทินในปีที่พนักงานประกันสังคมอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ข้อ ๕๗ ผู้ใดเป็นพนักงานตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานประกันสังคมตั้งแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และพนักงานผู้นั้นจะต้องจัดทำสัญญาจ้างภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศข้อบังคับ

พนักงานผู้ใดไม่ทำสัญญาจ้างภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นสิ้นสุดสภาพการเป็นพนักงานนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิของพนักงานประกันสังคมตามวรรคหนึ่งให้นับระยะเวลาการทำงานของพนักงานตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับระยะเวลาการทำงานตามข้อบังคับนี้เข้าด้วยกัน และให้ได้รับค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด ไม่น้อยกว่าที่ได้รับตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕๘ ในระหว่างที่ยังไม่ได้กำหนดประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกองทุนประกันสังคมตามข้อบังคับนี้ ให้นำกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้จนกว่าจะได้ออกประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับพนักงานประกันสังคมตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๙ พนักงานประกันสังคมผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากงานอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากงานให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามระเบียบนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

ข้อ ๖๐ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ ๕๓

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุทธิ สุโกศล)

ประธานกรรมการประกันสังคม